

РЕШЕНИЕ

№ 39917

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 05.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7884** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 43, ал. 3 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството по делото е образувано по жалба на В. В. Н. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [улица], вх.Б, ап.3Б, чрез адв.М. С. срещу Уведомително писмо с изх.№02-220-6500/3493 от 01.12.2025г. на изпълнителен директор на ДФЗ.

В жалбата се твърди, че при издаването на оспорения административен акт са допуснати нарушения на процесуалните правила и материалния закон. Твърди се, че е нарушена процедурата по чл.61 от Наредба №3 от 10.03.2023г., действаща към датата на издаване на оспореното уведомително писмо, тъй като на жалбоподател не е предоставена възможност да отстрани констатираните от органа несъответствия, което от своя страна е довела и до неизясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Посочва се, че в уведомителното писмо липсват конкретни мотиви, от които биха могли да се установят основанията за предприетото намаление на исканата субсидия, което прави акта неразбираем и възпрепятства възможността за проверка на материалната му законосъобразност. На следващо място, се сочи, че в акта липсва посочени конкретни фактически основания за извършеното намаляване по заявената интервенция, не са изложени основания, обуславящи частичния отказ за подпомагане. Акцентирано е, че в уведомителното писмо няма констатация и изложени фактически и правни основания кое от четирите условия по чл. 25, ал.4 от Наредба № 3 не е изпълнено от жалбоподателя. По тези съображения моли за отмяна на оспореното уведомително писмо в оспорената част и връщане на преписката на органа за ново произнасяне, както и за

присъждане на направените по делото разноски, в това число и адвокатско възнаграждение на основание договор за правна помощ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява, депозирана е молба от процесуалния му представител адв.М. С., в която се поддържа жалбата и прави искане за уважаването ѝ по съображенията изложени в същата. Претендира разноски за държавна такса. Представени са и писмени бележки с аргументи по същество на спора.

Ответникът Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ [населено място], чрез процесуалния си представител – юрк. Г. , оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, като моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспореното уведомително писмо представлява индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

От приложеното известие за доставяне/връчване се установява, че уведомителното писмо е публикувано в СЕУ на 02.12.2025г. и е изтеглено от профила на кандидата на 06.06.2026г., като на същата дата актът се счита за връчен. Жалбата е подадена на 15.06.2026г., тоест в законоустановения срок.

Не се спори, а и от административната преписка се установява, че жалбоподателят е подал Общо заявление за подпомагане с УИН 22/270723/16400 за кампания 2023.

С процесното уведомително писмо административният орган е определил оторизираните и изплатени суми по заявените интервенции, като е отказал подпомагане по: МЗС в размер на 765,19 лв. и ИП в размер на 2913,10 лв.

По отношение на МЗС, в Приложение 3, Таблица 3.2 към уведомителното писмо са отразени резултатите от административната проверка, включително: че кандидатът отговаря на възрастовото изискване; че са представени валидни документи за професионални умения; че първата година на регистрация на бенефициера като земеделски производител е 2015г. и че кандидатът не е допустим по МЗС за текущата кампания.

В Таблица 3.3 е посочено, че заявлението не отговаря на условията за кандидатстване по МЗС и кандидатът не е допустим за калкулация, поради което сумата за получаване е 0.

По отношение на ИП, в Приложение 6, Таблица 6.2 е индивидуализиран парцел № 80933-204-3-1, култура „череша“, като е отбелязано: че по данни от агрономския документ насаждението е плододаващо; че изискванията по чл. 25, ал. 4 от Наредба № 3 от 10.03.2023г. не са спазени; че по данни от ПнМ отбелязването е „неприложимо“; че не е представен документ за реализирана продукция от парцела.

В Таблица 6.3 е отразено, че реализираните добиви са 0, а допустимата площ според реализираните добиви също е 0. В Таблица 6.4 е посочено, че сумата за получаване по ИП е 0.

Съгласно общия режим на подпомагането по Стратегическия план, при неспазване на критерии за допустимост, ангажименти и други задължения или при нередовност на документите, непълнота или неяснота на данните, заявлението подлежи на пълен или частичен отказ чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Наредба № 4 от 25.10.2024г. При неотстраняване на нередовности, непълноти, неясноти или непредставяне на изисканите документи до изтичане на дадения срок, органът отказва изцяло или частично финансирането чл. 13, ал. 1, т. 7 от Наредба № 4 от 25.10.2024г.

Законът изисква условията за кандидатстване и разясненията по тях да бъдат публично оповестявани в СЕУ, като утвърдените насоки са задължителни за всички кандидати, а разясненията по тях се публикуват в СЕУ чл. 68, ал. 2 – 5 от ЗПЗП.

Наред с това, когато се касае до производство по оттегляне на вече изплатена помощ, законът

изисква на бенефициера да бъде предоставена възможност за възражения, които да бъдат обсъдени в мотивите на акта чл. 73, ал. 3 и 4 от ЗПЗП. Макар настоящото дело да не е за възстановяване на вече изплатена сума, тази уредба изразява общото изискване в отношенията между ДФЗ и бенефициера да бъде гарантирано правото на участие и защита.

Оспорването на посоченото Уведомително писмо е станало повод за инициирането на настоящото производство, в което предвид разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК съдът следва да прецени законосъобразността на обжалвания административен акт на всички основания по чл.146 от АПК - валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, преследвана от закона.

Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП, ДФЗ е акредитиран за единствената разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз. По силата на чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция. В това си качество той организира и ръководи дейността на разплащателната агенция и я представлява. Изложеното сочи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

Оспореното Уведомително писмо като административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК следва да отговаря на изискванията за съдържание и форма, определени в чл. 59 от АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран.

Както се посочи и по-горе, фактическите и правни основания за издаване на Уведомителното писмо, съставляващи мотиви на административния орган, се съдържат в табличен вид в оспореното уведомително писмо, включително и в разясненията по колони на самите таблици. В писмото обаче липсва конкретизация- коя точно хипотеза за намаление на плащанията е приложена и на какви фактически и правни основания е извършено това намаление.

Уведомителното писмо може да бъде мотивирано чрез таблиците и поясненията към тях, но само ако от тези таблици могат ясно да се установят конкретните фактически и правни основания за отказа. Обратно, когато в уведомителното писмо са посочени само общи хипотези, без да се индивидуализира кои точно факти са приети за установени и под кое правно основание са подведени, актът е немотивиран. Изхождайки от тези критерии, съдът намира, че законосъобразността на акта следва да бъде преценена отделно по всяка от двете интервенции.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

По отказа по интервенция МЗС. В тази част жалбата е неоснователна.

От съдържанието на Приложение 3 към уведомителното писмо ясно се установява какво е приетото от органа фактическо основание за отказа: първата година на регистрация на бенефициера като земеделски производител е 2015г., поради което той не отговаря на условията за подпомагане като млад земеделски стопанин за текущата кампания.

Това обстоятелство е конкретно, индивидуализирано и служебно проверимо. То е надлежно отразено в самия акт и е свързано с крайния извод за недопустимост. Следователно жалбоподателят е могъл да разбере причината за отказа и да организира защитата си. В тази част не е налице липса на мотиви по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Неоснователно е и оплакването, че органът е следвало да предостави възможност за корекция или представяне на допълнителни доказателства. Тук не се касае за отстранима нередовност на документ, а за служебно установим обективен факт от регистрационния режим на кандидата. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства, че тази констатация е невярна.

Поради това отказът по МЗС е постановен при правилно приложение на материалния закон и при

достатъчна мотивираност.

По отказа по интервенция ИП. В тази част жалбата е основателна.

Посоченото в Приложение 6 към уведомителното писмо не изпълнява изискването за ясно и конкретно мотивиране на административния акт.

В Таблица 6.2 органът е отбелязал, че не са спазени изискванията по чл. 25, ал. 4 от Наредба № 3 от 10.03.2023г. В същото време в поясненията към таблицата самият орган е посочил, че отрицателен резултат се формира, ако не са изпълнени едно или повече от четири конкретни условия: попълнен електронен формуляр в СЕУ, съответствие между формуляра и сканирания документ, заверка от агроном и представяне на копие от диплома на агронома. В самия акт обаче не е посочено кое от тези условия не е изпълнено. Тази непълнота е съществена. Не става ясно дали административният орган е приел липса на формуляр, несъответствие в данните, липса на заверка, липса на диплома или комбинация от няколко пропуска. Оттук не може да се установи кое точно е фактическото основание за отказа. Не преодолява този порок и отбелязването в колона 6, че не е представен документ за реализирана продукция. И в тази част липсва необходимата конкретика. Не е посочено дали кандидатът изобщо не е подал документи, дали е подал непълни документи, или представените документи не са приети за годни. Не е изяснено и как е формиран резултатът за нулеви реализирани добиви.

За да бъде съдебният контрол действителен обаче, административният орган следва ясно да посочи дали именно липсата на такива документи е възприетото самостоятелно основание за отказ и какви факти е установил по този въпрос. В случая такава яснота липсва.

В тази връзка, съдът констатира, че акта не отговаря на изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, което възпрепятства възможността за преценка за материална законосъобразност на акта и е самостоятелно основание за неговата отмяна.

Липсват и доказателства жалбоподателят да е бил надлежно уведомен за конкретно констатираните нередовности във връзка с агрономския документ или с доказването на реализацията на продукцията, за да може своевременно да упражни правото си на защита. При наличие на непълнота, неяснота или нередовност в заявените данни и документите общият режим на подпомагането предвижда отказ при неотстраняване на нередовностите в дадения срок чл. 13, ал. 1, т. 4 и т. 7 от Наредба № 4 от 25.10.2024г. Това предполага предварително конкретизиране на установения пропуск.

В тази връзка, е показателна и практиката на Съда на Европейския съюз, че бенефициерът следва да бъде надлежно информиран за установените несъответствия в заявлението за подпомагане, когато те са основание за намаляване или отказ. В Решение на Съда по дело C-466/24 е обсъдено значението на това бенефициерът да разполага с информация относно извършените проверки и установените несъответствия. В Решение на Съда по дело C-267/24 на СЕС също поставя акцент върху предвидимостта и проверимостта на административните действия при работа чрез ИСАК/СЕУ.

Настоящият случай не позволява да се проследи фактическият път, по който органът е достигнал до извода за недопустимост на площта по ИП. От изложението в уведомителното писмо не може да се установи кои точно факти са приети за установени, нито по какъв начин те обуславят пълен отказ на подпомагането по тази интервенция

Поради това съдът приема, че в частта относно ИП уведомителното писмо е издадено при съществено нарушение на изискването за мотивираност и при неизяснена фактическа обстановка, което представлява основание за неговата отмяна.

Предвид гореизложеното съдът приема, че уведомителното писмо е законосъобразно в частта, с която е отказано подпомагане по интервенция МЗС, тъй като в тази част съдържа достатъчно конкретни фактически основания и съответства на материалния закон, а в частта, с която е отказано подпомагане по интервенция ИП, уведомителното писмо е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора разноски се дължат съразмерно.

Жалбоподателят е поискал присъждане на разноски за държавна такса от 5,11 евро. При частично уважаване на жалбата в негова полза следва да се присъдят разноски съразмерно на уважената част, а именно 4,05 евро.

На ответника също се дължи юрисконсултско възнаграждение, като с оглед направеното възражение за прекомерност то следва да бъде определено в минимален размер от 102,26 евро. Като същото следва да бъде определено съразмерно на отхвърлената част от жалбата в размер на 21,24 евро.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. Н. с ЕГН [ЕГН], срещу Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/3493 от 01.12.2025г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в частта, с която е отказано финансово подпомагане по интервенция „Допълнително подпомагане на доходите за млади земеделски стопани“ (МЗС) в размер на 765,19 лева.

ОТМЕНЯ по жалба В. В. Н. с ЕГН [ЕГН], Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/3493 от 01.12.2025г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в частта, с която е отказано финансово подпомагане по интервенция „Обвързано с производството подпомагане на доходите за плодове“ (ИП) в размер на 2913,10 лева.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за ново произнасяне в отменената част при съобразяване на мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на В. В. Н. с ЕГН [ЕГН] разноски съразмерно на уважената част от жалбата в размер на 4,05 евро.

ОСЪЖДА В. В. Н. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ юрисконсултско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от жалбата, а именно 21,24 евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчването му на страните.